

Ignác Jan Hanuš 28. 11. 1812 – 19. 5. 1869

filozof a knihovník

Olšanské hřbitovy II, odd. 6, hrob 489

Ignác Jan Hanuš (28. 11. 1812 – 19. 5. 1869) byl profesor filozofie a knihovník. Narodil se v Praze v rodině kožešníka. Na staroměstském gymnáziu u něj profesor Josef Jungmann vzbudil zájem o filozofii a tak roku 1833 vstoupil do premonstrátského řádu na Strahově. Ten však po roce opustil a dál se vzdělával na univerzitách v Praze a Vídni. Během studií se živil jako soukromý učitel. Roku 1835 získal místo asistenta prof. Lichtelfelse a o rok později promoval s herbartovskou prací *O sebeovládání* u prof. Exnera. Roku 1838 byl jmenován profesorem filozofie na Lvovské univerzitě, kde působil až do roku 1847. Téhož roku byl povolán na univerzitu do Olomouce. Tam se úspěšně začlenil do obrozeneckého života a zapojil se také do událostí revolučního roku 1848, byl předním členem *Slovanské lípy*. Rok poté byl konečně jmenován profesorem filozofie na Karlově univerzitě v Praze. Byl příznivcem hegelovských filozofických názorů a roku 1852 byl na základě denunce z katedry sesazen. Další roky se mj. věnoval studiu slovanské archeologie a literární historie, podílel se na vydávání řady periodik. Roku 1860 byl jmenován ředitelem univerzitní knihovny – *Klementina*, která pod jeho vedením značně vzkvétala. Je autorem několika učebnic a řady filozofických pojednání a odborných prací. Svá díla publikoval v češtině i němčině.

foto hrobu: archiv SPH

portrét: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ign%C3%A1c_Jan_Hanu%C5%A1#/media/Soubor:Ignac_Jan_Hanus_1869_Scheiwl.jpg

volně podle: <https://www.phil.muni.cz/fil/scf/komplet/hanusi.html>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Ign%C3%A1c_Jan_Hanu%C5%A1